

Üzülmekteyim Bensezliğe Üzülmekte

– GöktürkGülay · 13 Kasım 2015

Aşk ruhumun hastalığı kaderim
Yolunu beklemek yeniden kederim...
Huyuna binbir suluhanlar diledim
Kaynıyor kanım dayanıyor kalbim
Üzülmekteyim b_ensizliğe üzülmekte

Ruhum çıkacak canım sen dayan
Çıkmayan guruhum senli bir ayan
Bakma çıkamam b_enli bir vefa
Ben miyim b_enime benli bir ceza
Üzülmekteyim b_ensizliğe üzülmekte

Yok mu bir şifa reçetesi elinden
Yok mu bir çıkış çetelesi dilinden
Gelsin ruhuma şifandır bin bir şada
Yokluğuna mumyalanmak ayrı bir eza
Üzülmekteyim (b)ensizliğe üzülmekte

Hatırla kelebeğin aşkın ateşe yanışını
Görmez misin O/nda O/nla yok oluşunu
Pervaneye döner ruhu ışkına kamaşır
Ney sesinde üfleyiş tözünde yükseliş yarışır
Üzülmekteyim b_ensizliğe üzülmekte

İbrahimi bir dua ömrüm aşka yakışa
Pervanemdir ateşine dönen cezbese
Korlaş dönüp dönüp cezbeye düşese
Aşk içinde yanıp yedi düvel gezese
Üzülmekteyim (b)ensizliğe üzülmekte

Hadi betonla ruhunu keskin bıçak dunsun
Çamurunu iyi kar kanayıp da pıhtılaşmasın
Aman Ağlamasın yanmasın içine ince nazım
Berrak suyun şavkına vasfınca ay şavkım
Üzülmekteyim b_ensizliğe üzülmekte

Hep çıkacaksın karşıma sonu yok
Sorma artık ruhum sonun sonu yok
Saadet tarlasının hasat mevsimi yok
Leyla arama başka can yoldaşın yok
Üzülmekteyim b_ensizliğe üzülmekte

Hasta kalbim ölümün sesini duya duya
Gelirsen bir gün ruhun nasıl diye sorma
Ah etme benlerimden çıkan sel suyum
Toprağından çıkmaz küf tutmaz maya
Yakamozum mum içinde eriyen kelebek duruşa
Üzülmekteyim b_ensizliğe üzülmekte

Gülay Göktürk